

ע"פ 61167/01/17 - כמאל אגבריה, נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 61167-01-17 אגבריה נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט ערן קוטון

המערער כמאל אגבריה,

נגד

המשיבה מדינת ישראל

פסק דין

1. לפניי ערעור על החלטתו של בית משפט השלום לתעבורה בחדרה (להלן: "**בית משפט קמא**") שניתנה בתאריך 15/1/17. במסגרת ההחלטה דחה בית משפט קמא בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המערער בתאריך 25/12/16 בגדרי פ"ל 166-06.
2. עסקינן בהשתלשלות אירועים חריגה וראוי לעמוד עליה בתמצית.
3. לבית משפט קמא הוגש בתאריך 13/11/06 כתב אישום המייחס למערער עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ברכב ללא רישיון נהיגה ונהיגה ברכב ללא ביטוח תקף.
על פי כתב האישום, בתאריך 30/11/05, בבית המשפט לתעבורה בחדרה, במסגרת תיק ת 9141/05 (להלן: "**התיק הקודם**") נפסל המערער (בנוכחות סנגורו) מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של חודשיים, בניכוי חודש ימים של פסילה מנהלית ולא הפקיד רישיונו.
בתאריך 11/8/06, סמוך לשעה 01:05, בצומת כפר קרע, נהג המערער ברכב ביודעו שהינו פסול לנהיגה, כשאינו מורשה לנהיגה, וללא פוליסת ביטוח בת תוקף.
4. הדיון בבית משפט קמא התנהל במשך מספר שנים.
בין היתר נטען בתאריך 9/2/09 כי המערער לא היה מודע לפסילה, אלא רק לקנס שהוטל עליו, ונתפס בעודו נוהג לאחר שנה מיום פסק הדין בו נפסל מלנהוג. נטען שזו הייתה גם גרסתו בחקירה. אשר לעורך הדין אשר ייצג את המערער בתיק הקודם, נטען כי הלה התפטר מייצוג ולכן המערער לא היה ער להיותו פסול מלנהוג במועד ביצוע העבירה.

עיון בתיק בית משפט קמא מעלה כי המערער נדון בהיעדרו, בהמשך בוטל פסק הדין אך המערער לא התייצב

עמוד 1

ונדון שוב בהיעדרו.

בסופו של יום, נתן בית משפט קמא החלטה בתאריך 7/2/12 בה פירט את השתלשלות האירועים. בית משפט קמא החליט לדחות בקשה לביטול פסק הדין שניתן בהיעדר המערער, שכן המערער "**לא התייצב אין ספור פעמים לדיונים שנדחו, והכל על פי בקשותיו**".

5. על החלטת בית משפט קמא הגיש המערער ערעור במסגרת עפ"ת 27355-03-12 שנידון בבית המשפט המחוזי בתאריך 28/6/12 (להלן: "**הערעור הראשון**"). בערעור הראשון קבע בית המשפט המחוזי כלהלן - "**על הפרק עומדת שאלה מהותית של עיוות דין. למערער טענת הגנה משמעותית מאוד, שבאה לידי ביטוי גם במסגרת הדיונים המקדמיים [...] די בכך כדי להביא לביטול ההחלטה ולהחזרת התיק לשמיעה מחדש בבית משפט קמא**".

כיוון שכך, ו"**כדי לאפשר למערער את יומו**", בוטל פסק הדין שניתן בהיעדרו של המערער. כן בוטל "**כל מרכיב עונשי שניתן באותו פסק דין, לרבות פסילה מלנהוג**".

בית המשפט המחוזי הורה למזכירות לשלוח עותק מפסק דינו למזכירות בית משפט השלום לתעבורה בחדרה על מנת שהצדדים יזומנו לדיון. לבקשת ב"כ המערער באותו הליך נקבע שיש לזמן את המערער גם באמצעותו.

6. מבלי שהוסבר במדויק מדוע ובשל תקלה שלא בוררה עד תום, פסק דינו של בית המשפט המחוזי בערעור הראשון לא יושם. שופט בית משפט קמא לא קיבל את תיק בית המשפט ולכן הצדדים אף לא זומנו לדיון מחודש. גם המשיבה אשר נכחה בדיון שהתקיים בבית המשפט המחוזי בערעור הראשון לא טרחה ליידע את נציגיה האמונים על ניהול הליכי התעבורה בבית משפט קמא בדבר פסק הדין שניתן בערעור הראשון. משכך לא הוגשה כל בקשה מטעם המשיבה לחידוש ההליך.

7. על פי האמור בהודעת הערעור דנן, עת פנה המערער למשרד הרישוי לצורך חידוש רישיון הנהיגה שלו, נענה להפתעתו בסירוב בנימוק שרישיון הנהיגה שלו נשלל בשנת 2012 במסגרת פסק הדין שניתן בהעדרו על ידי בית משפט קמא. אלא שאותו פסק דין בוטל בפסק דינו של בית המשפט המחוזי בערעור הראשון. המערער הציג את פרוטוקול הדיון בערעור הראשון בפני האחראים ונתבקש לפנות למזכירות בית משפט קמא לקבלת אסמכתא. בו ביום פנתה מזכירות בית משפט קמא לשופט בית משפט קמא והציגה בפניו את פסק דינו של בית המשפט המחוזי בערעור הראשון שניתן כאמור בתאריך 28/6/12.

בתאריך 7/9/16 קבע בית משפט קמא דיון לתאריך 11/12/16. במועד זה התייצבה המשיבה ללא תיק התביעה ולפיכך נדחה הדיון בנוכחות המערער לתאריך 25/12/16.

בתאריך 25/12/16 לא התייצב המערער לבירור דינו ונדון פעם נוספת בהיעדרו. כיוון שהמערער לא התייצב, הגם שזומן כדין, ראה בו בית משפט קמא כמי שהודה בעובדות הנטענות בכתב האישום. עונשו של המערער נגזר בהיעדרו לקנס בסך 3,000 ₪, פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 24 חודשים, כמו גם

פסילה על תנאי בת 6 חודשים למשך שלוש שנים.

8. המערער פנה לבית משפט קמא בבקשה לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו בטענה שנפל למשכב ונבצר ממנו להופיע לדיון. לטענתו ניסיונותיו להתקשר לנציג המשיבה טלפונית ולתאר את מצבו הבריאותי לא צלחו. המערער צירף תעודת מחלה אשר נערכה בתאריך 27/12/16 לפיה "אינו מסוגל לעבוד - מיום 25/12/16 עד יום 26/12/16" בשל "GINGIVITIS ACUTE". בית משפט קמא דחה את הבקשה לאחר שקיבל את תגובת המשיבה ועיכב את ביצוע פסק דינו עד לתאריך 24/1/17.

על החלטתו האחרונה של בית משפט קמא הוגש הערעור הנוכחי בו הלין המערער על דחיית בקשתו לביטול פסק הדין שניתן בהיעדרו, תוך הדגשה כי נהיגתו חשובה וחיונית ביותר נוכח מורכבות נסיבותיו המשפחתיות.

9. בשל טיב המחלוקת, השתלשלות האירועים החריגה, וכיון שהאירוע מושא כתב האישום התרחש לכאורה בתאריך 11/8/06 מצאתי לקיים יותר מדיון אחד בהליך זה מתוך רצון להביא את הצדדים לכדי הסכמה הנוטלת בחשבון את כלל הנתונים העומדים לחובת המערער מחד, ומאידך לזכותו.

10. בדיון הראשון שהתקיים בנוכחות הצדדים הגישה המשיבה מסמך עליו חתום עורך הדין אשר ייצג את המערער בערעור הראשון. במסמך שנכתב בתאריך 26/12/16 נרשם כי גם בתאריך 25/12/16 לא התקיים "כנראה" דיון מאותה סיבה בגינה לא התקיים דיון בתאריך 11/12/16. למחרת היום, בתאריך 27/12/16, הודיעה המשיבה לב"כ המערער דאז כי דווקא כן התקיים דיון כמתוכנן בתאריך 25/12/16, אך כיוון שהמערער או מי מטעמו לא התייצב לדיון, נדון המערער בהיעדרו.

11. המערער טען כי יש לקבל את הערעור ולתת לו את יומו בבית משפט קמא. כן טען כי כלל לא היה מודע למסמך שנשלח למשיבה מבא כוחו אשר ייצג אותו בערעור הראשון וזה נגלה לעיניו לראשונה בדיון. מנגד טענה המשיבה כי אין מקום לבטל את פסק הדין ואת ההחלטה הדוחה את בקשת המערער, היות שהמערער עשה דין לעצמו ולא התייצב חדשות לבקרים להליכים שהיו קבועים בעניינו בבית משפט קמא.

12. בעקבות הדיון הראשון ונוכח הצעה שהוצעה על ידי בית המשפט, הודיעה המשיבה כי היא מוכנה לשינוי פסק דינו של בית משפט קמא כך שהרשעתו של המערער בכל הקשור בנהיגה ברכב ללא רישיון נהיגה תיוותר על כנה, והוא ייפסל מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה למשך שישה חודשים בלבד ולפסילה על תנאי. המערער הודיע כי אינו מקבל את עמדת המשיבה וביקש כי יינתן פסק דין בערעור לגופו. לאחר שנמסרו עמדות הצדדים ניתנה החלטה לפיה התעודה הרפואית שצירף המערער לבקשתו שהוגשה לבית משפט קמא מצביעה על דלקת חניכיים קשה ביום הדיון בו נדון בהיעדרו, ומצב בריאותי זה אינו עולה בקנה אחד עם טענות המערער בדבר הרעלת קיבה שלוותה בחום גבוה ושלשולים. עוד צוין באותה החלטה כי המערער לא הבהיר כיצד נגרם לו עיוות דין עת נדון בהיעדרו בגין עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח. משכך זומנו הצדדים לדיון נוסף על מנת לאפשר להם להבהיר

עמדותיהם, אלא שמהדיון הנוסף נעדר ב"כ המערער. המערער התייצב בגפו וביקש לקיים את הדיון.

13. עובר לדיון הנוסף צירף המערער לתיק בית המשפט שני תצהירים חתומים על ידי שני רופאים, לפיהם בתאריך 24/12/16 עבר המערער עקירה כירורגית וזכור לרופא השיניים שהמערער סבל משלשולים, הקאות וחום גבוה כבר במועד זה. רופא השיניים הפנה את המערער לרופא המשפחה אשר בתורו הצהיר כי על פי הרישום בתיק הרפואי ביקר המערער בתאריך 25/12/16 במרפאתו בשל כאבים בחניכיו וסבל באותו יום מכאבי בטן, שלשולים והקאות, ככל הנראה על רקע ויראלי. על פי הרישום בתיק הרפואי, ניתן למערער באותו יום טיפול תרופתי ואנטיביוטי. לא הובהר בתצהיר רופא השיניים מדוע ניתן אישור רפואי רק בתאריך 27/12/16 ולא ביום הביקור. אף לא הובהר בתצהיר רופא המשפחה הכיצד לא ניתנה למערער תעודה רפואית המעידה על מצבו הבריאותי בתאריך 25/12/16. הוא יום הדיון שהתקיים בבית משפט קמא.

14. בדיון הנוסף חזר המערער באופן אישי על טענותיו והסביר שעבירות הנהיגה הנוספות בהן הואשם, כרוכות רובן ככולן בעבירה של נהיגה בזמן פסילה, לגביה אוחז הוא בטענות הגנה טובות ומשמעותיות. המערער שב וטען כי עורך הדין אשר ייצג אותו בבית משפט קמא בתיק הקודם בהליך שהתנהל בתאריך 30/11/05 לא עדכן אותו בדבר רכיב פסילת רישיון הנהיגה. לדבריו, מזכירתו של עורך הדין הודיעה לו שעליו לשלם קנס בלבד. עוד טען המערער כי בכוונתו לזמן את עורך הדין לעדות וככל שיתקבל ערעורו בכוונתו אף להעלות טענת הגנה מן הצדק נוכח השתלשלות ההליך שתוארה לעיל.

15. המשיבה מצידה טענה שהתצהירים שצורפו לאחר הדיון הראשון בהליך זה אינם מספקים ומעלים תמיהות, בפרט שלא נמצאה כל הצדקה לעובדה שהמערער לא הגיש בקשת דחיה לרבות בהודעה טלפונית ביום הדיון. נוסף לכך, במהלך השנים שחלפו, לא המציא המערער כל ראיה בה ניתן יהיה להיאחז על מנת להוכיח שבאמת ובתמים עורך דינו לא הודיעו בדבר היותו פסול מלנהוג. המערער קיבל הזדמנות להתייצב בבית משפט קמא ולהוכיח טענותיו אך לא התייצב. לפיכך טענה המשיבה אין הצדקה לביטול פסק הדין שניתן בהעדר המערער. עם זאת, כיוון שהמשיבה ערה להשתלשלות ההליכים החריגה אשר היתה מנת חלקו של התיק בבית משפט קמא, וכיון שהשתלשלות זו אינה חפה מקשיים אשר בחלקם רובצים גם לפתחה, הסכימה המשיבה כי הרשעתו של המערער תהיה בעבירה אחת והענישה שהוטלה על המערער תוקל בצורה ממשית.

16. בעקבות עיון בכלל הנתונים ושקילתם בשנית, זימן בית המשפט את הצדדים לקיום דיון נוסף, שלישי במספר. בדיון השלישי התבקשו הצדדים להתייחס לשאלה אם עומדת למערער טענת הגנה מן הצדק. בדיון זה יוצג המערער על ידי עורך דין אחר מזה שייצגו בדיון הראשון.

המשיבה טענה כי אין לקבל את טענת המערער בדבר הגנה מן הצדק. המשיבה פירטה את השתלשלות האירועים הארוכה, המורכבת והחריגה, אשר ליוותה את ההליך בבית משפט קמא, תוך הדגשה כי במשך מספר שנים, עובר לערעור הראשון, לא התייצב המערער לבירור דינו, נדון פעם אחר פעם בהעדרו, וביקש לבטל את

פסקי הדין שניתנו בהעדרו. כך התנהל המערער עד למתן פסק הדין בערעור הראשון. בהמשך, אמנם תקלות טכניות שלא הובררו עד תום הביאו לקיום דיון בתאריך 25/12/16 בבית משפט קמא, אולם גם לדיון זה, שנקבע בנוכחותו, לא התייצב המערער ונדון פעם נוספת בהעדרו.

אין הצדקה להורות על ביטול האישום מכוח טענת הגנה מן הצדק, שכן יהיה בכך להוות מסר לא ראוי ולא מוצדק לציבור המתדיינים לפיו מי שנעדר פעמים רבות מן הדיונים בבית המשפט ומי שגורר הליכים במשך שנים, יוצא נשכר מהתנהלותו. זאת למרות שמיוחסות לו עבירות חמורות, לרבות נהיגה בזמן פסילה.

סבורה המשיבה כי באיזון הראוי יש בהסכמתה לענישה מקלה משום תשובה לתקלות המערכתיות שאירעו, ואין הצדקה לביטול האישום בכללותו מכוח טענת הגנה מן הצדק.

17. מן העבר השני, טען ב"כ המערער כי יש לערוך הבחנה בין רצף האירועים עד למועד בו ניתן פסק הדין בערעור הראשון ובין השתלשלות ההליך החל מאותו מועד (28/6/12).

עד למועד הערעור הראשון, ניתן היה להבין את טענות המשיבה, אולם החל מאותו מועד הזמן הרב שחלף והפגמים שנפלו בהליך אינם יכולים להיות מונחים לפתחו של המערער.

המערער הניח לתומו באופן סביר ואנושי כי לאחר מתן פסק הדין בערעור הראשון המשיבה כבר אינה מעוניינת להעמידו לדיון פעם נוספת. הנחתו של המערער הייתה לגיטימית בהינתן העובדה שבמשך שנים (למעלה מארבע) לא הוזמן המערער לתת את הדין בבית משפט קמא. אך הנה, עת פנה המערער ביוזמתו למשרד הרישוי מתוך ידיעה שרכיב הפסילה בוטל בערעור הראשון, למד לדעת כי לא רק שהמשיבה לא יזמה הליך מחודש בבית משפט קמא אלא שגם לא הועבר המידע הנדרש למשרד הרישוי. כך מצא עצמו המערער מנוע מלחדש את רישיון הנהיגה שלו עקב עונש פסילה שבוטל בערעור הראשון.

כיוון שמדובר בפניה למשרד הרישוי במועד אקראי, אפשר ופניה זו הייתה נעשית גם לאחר חלוף תקופת התיישנות אחת העבירות בגין הועמד המערער לדיון בבית משפט קמא.

אמנם הוצע למערער להסכים לענישה מופחתת אולם השלכות תיק פלילי-תעבורתי, לרבות ענישה בגינו, עלולות להיות מרחיקות לכת מבחינתו. לכן המערער אינו יכול להסכים להצעה המקלה, שכן, לטענתו, לא היה מודע לרכיב הפסילה שהוטל בתיק הקודם. גם בעניין זה, הזמן הרב שחלף גרם למערער עיוות דין נוסף. ספק רב אם המערער יוכל לזמן את עורך הדין אשר ייצג אותו בתיק הקודם על מנת שיתמוך בגרסתו. באם היה ההליך מחודש מידית לאחר פסק הדין בערעור הראשון, היינו לפני כחמש שנים, קיים סיכוי שעורך הדין שייצג אותו גם היה זוכר את האירוע. לא כך המצב לאחר חלוף שנים-עשרה שנים ממועד התנהלות התיק הקודם בבית משפט קמא.

יתרה מזאת, הוזכר שלאחר שבית משפט קמא קבע את התיק לדיון לתאריך 11/12/16, לא התייצבה המשיבה לדיון כראוי, היינו, התייצבה אך ללא תיק התביעה. העובדה שנכח בדיון נציג מטעם המשיבה אינה מצביעה על כך שהמשיבה הייתה מודעת לקיום הדיון אלא על נוכחות נציג המשיבה בדיונים אחרים שנקבעו למשיבה באותו מועד בבית המשפט לתעבורה.

קיום דיון לאחר שנים כה רבות ממועד הגשת כתב האישום וממועד ביצוע העבירות הנטענות, עת טענת ההגנה נסמכת על אירוע שהתקיים שנה קודם לכן, אינה מידתית ואינה ראויה.

בסופו של דבר יש לזכור כי לאחר פסק דינו של בית משפט קמא אשר לא עוכב, נפסל רישיון הנהיגה של המערער ומזה מספר חודשים הוא כלל איננו נוהג. מכאן שהמערער נענש במידה מספקת המתיישבת כמעט עם ההקלה לה הסכימה המשיבה בעקבות הצעת בית המשפט בדיון הראשון שהתקיים בהליך דן.

18. בחנתי את הנתונים שלפניי ושקלתי עניינו של המערער.

19. בפסק הדין שניתן בערעור הראשון בתאריך 28/6/12 נקבע כי קיים חשש לעיוות דין. לכן בוטל פסק הדין שניתן בבית משפט קמא בהיעדר המערער עובר למועד הנ"ל. בהמשך, חלה תקלה בלתי מוסברת לפיה לאחר פסק דינו של בית המשפט המחוזי בערעור הראשון לא חודש ההליך במשך שנים לא מעטות בבית משפט קמא. למרות האמור, לאחר שחודש ההליך, לא התייצבה המשיבה לדיון וליתר דיוק התייצבה ללא תיק. התייצבותה ללא תיק משולה בהקשר הנוכחי להעדר התייצבות כלל.

זה המקום להזכיר כי בטרם הדין שהתקיים בבית משפט קמא בתאריך 11/12/16, ציין בית משפט קמא, בין היתר, בהחלטתו שניתנה ביום 7/9/16 - **"עוד הנני מורה למזכירות להעביר עותק מפסק הדין בערעור לידי המאשימה כדי שתשקול אם נוכח הזמן הרב שחלף היא עומדת על כתב האישום"**. בדיונים שהתקיימו בבית משפט קמא לאחר תאריך 7/9/16 לא התייחסה המשיבה כלל לאמור בהחלטה זו.

לסופו של הליך, לא התייצב המערער לדיון שהתקיים בבית משפט קמא בתאריך 25/12/16 אשר נקבע בנוכחותו. ככל שנבצר מהמערער להתייצב לאותו דיון, ברי כי היה עליו להגיש בקשה מתאימה ולהודיע על כך למזכירות בית משפט קמא, גם אם לא הצליח ליצור קשר עם ב"כ המשיבה.

עם זאת, בהליך שהתקיים בערעור דן, הוגשו שני תצהירים חתומים על ידי רופאים שונים אשר יש בהם למצער להוות הסבר מסוים למצבו הבריאותי של המערער במועד הדיון ולהעלות לכל הפחות ספק בדבר הצדקה לאי התייצבותו של המערער לדיון.

20. משאלו פני הדברים, סברתי כי שקלול הנתונים והאיזון ביניהם עשוי להצדיק את ביטול פסק דינו של בית משפט קמא שניתן בהעדרו של המערער, בפרט נוכח קביעתו של בית המשפט המחוזי בערעור הראשון לפיה **"על הפרק עומדת שאלה מהותית של עיוות דין"**. על בסיס חשש מהותי זה נמצאה הצדקה לבטל את פסק הדין שניתן בהעדרו של המערער קודם לערעור הראשון.

בנסיבות אלה ולאחר ששמעתי את דברי המערער, בהינתן העובדה שעסקינן בעבירה שבוצעה לכאורה בתאריך 11/8/06, ובטענות הגנה הקשורות לתיק הקודם שההליך בגינו התקיים בבית משפט קמא בתאריך 30/11/05,

ברי כי השבת הדיון לבית משפט קמא היא הליך שעל ערכאת הערעור להידרש אליו גם תוך התייחסות לחשיבות יעילות הדיון, לניצול ראוי של הזמן השיפוטי המוגבל, למשאבי המערכת ולאינטרס הציבורי.

לאחר שנתתי דעתי לכל האמור לעיל, סבורני כי התנהלות הרשויות בעניינו של המערער לאחר פסק הדין שניתן בערעור הראשון עלולה לגרום לעיוות דין למערער, נוסף על עיוות הדין אליו התייחס בית המשפט המחוזי בערעור הראשון.

אין צורך להבהיר כי המערער עלול להתקשות בהוכחת טענות ההגנה אשר בכוונתו להעלות בבית משפט קמא בצורה שלא תינתן לתיקון. כן יש לזכור כי ספק רב ביותר אם גורמים כלשהם שהיו מעורבים בהליך שהתנהל בתיק הקודם בבית משפט קמא בתאריך 30/11/05 יוכלו לשפוך אור על השאלות שבמחלוקת. אף ספק אם עדי התביעה המצוינים בכתב האישום מושא ערעור זה יוכלו להעיד כראוי על אירוע בו נטלו חלק בתאריך 11/8/06 או בסמוך לו.

מקובלת עליי טענת ב"כ המערער כי כיום יש לבחון את ההתנהלות הכוללת לאחר פסק דינו של בית המשפט המחוזי בערעור הראשון. בחינה זו מעלה כי המשך ניהול ההליך הפלילי עלול לעמוד בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגנות משפטית. לעניין זה משקל יתר יש לתת להתנהלות הרשויות בעניינו של המערער מאז שניתן פסק הדין בערעור הראשון, הגם שהיה על המערער לעשות יותר משעשה בכל הקשור בדיון שהתקיים בבית משפט קמא בתאריך 25/12/16.

21. בהתאם לאמור בסעיף 213(3) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "**חסד"פ**"), בשילוב עם סעיף 211 לחסד"פ, בחנתי אם עומדת למערער טענת הגנה מן הצדק.

טענת ההגנה מן הצדק היא טענה מקדמית הקבועה בסעיף 149(10) לחסד"פ. במסגרת ע"פ 4855/02 **מדינת ישראל נ' בורוביץ**, פ"ד נט(6) 776, נקבע המבחן התלת-שלבי לבחינת יישומה של טענת ההגנה מן הצדק (ראו גם: ע"פ 2144/08 **מונדרוביץ נ' מדינת ישראל**, פסקה 118 (14/1/10)). על קצה המזלג, בשלב הראשון, יש לאתר את הפגמים שנפלו בהליך ולבחון את עוצמתם. בשלב השני, יש לבחון האם המשך ניהול ההליך הפלילי, חרף הפגמים שנפלו בו, פוגע פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגנות. בשלב השלישי, יש לבחון האם ביטול כתב האישום הוא המזור המתאים לפגמים, או שמא אפשר לרפאם באמצעים מתונים יותר, כגון התחשבות בשלב גזירת הדין.

אשר לפגמים שנפלו בהליך, אלו פורטו כבר לעיל בהרחבה, ואזכיר את עיקריהם -

הזמן הרב שחלף מאז מתן פסק הדין בערעור הראשון ועד להמשך ההליכים בבית משפט קמא; העובדה שההליכים בבית משפט קמא חודשו רק בעקבות פנייתו של המערער לחידוש רישיון הנהיגה; העובדה שמשרד הרישוי לא עודכן בדבר ההחלטה שניתנה בערעור הראשון; התייצבותה של המשיבה (המאשימה) לדיון בבית משפט קמא ללא תיק, מה שלא אפשר לה לנהל דיון ענייני והוביל לדחייה נוספת של הדיון.

פגמים אלו, כל שכן הצטברותם יחדיו, הם פגמים בעלי עוצמה. בפגמים אף היה כדי לפגוע בזכויות המערער, לפגוע באפשרותו לקבל את יומו בבית המשפט, ליצור נזק ראייתי אשר יקשה על המערער להוכיח את טיעוני הגנתו, ובסופו של יום אף להוביל לעיוות דין נוסף על זה שקיבל התייחסות בערעור הראשון.

22. תוך יישום אבני הבוחן שהוצגו בפסיקת בתי המשפט על ענייננו, סבורני כי הפגמים שנפלו בהליך מאז פסק הדין בערעור הראשון הם משמעותיים, חריגים וקיצוניים. דומני כי בפגמים אלה יש כדי לפגוע פגיעה ממשית בזכויות המערער, הן בהיבט הדיוני והן בהיבט המהותי. המשך ניהול ההליך חרף הפגמים שנפלו בו עד כה, אשר ברובם אינם קשורים כל עיקר במערער, יוצר פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות. אינני רואה דרך אחרת לריפוי הפגמים זולת ביטול האישום.

23. בהינתן כלל הטעמים שלעיל, משמצאתי הצדקה לביטול פסק הדין שניתן בהעדרו של המערער בתאריך 25/12/16, משלמדתי לדעת כי מאז פסק דינו של בית משפט קמא המערער כלל איננו נוהג, נוכח הזמן הרב שחלף ממועד הערעור הראשון, ונוכח התקופה הבלתי סבירה שחלפה ממועד הדיון בתיק הקודם וממועד הגשת כתב האישום בתיק מושא הערעור דנן, החלטתי להורות על ביטול האישום. שוכנעתי כי זכאי המערער לנהל הגנתו כראוי בפני בית משפט קמא אך כיום הזדמנות זו אינה ישימה באופן ממשי.

24. אני מקבל אפוא את הערעור במובן זה שהחלטת בית משפט קמא שדחתה את הבקשה לביטול פסק הדין שניתן בהעדר המערער תבוטל. פסק הדין שניתן בהעדר המערער יבוטל.

המשך ניהול ההליך מכאן ואילך עומד לדידי בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית ואף אינו מתיישב עם האינטרס הציבורי.

לפיכך כתב האישום שהוגש כנגד המערער בתאריך 13/11/06 יבוטל מכוח הגנה מן הצדק.

הצדדים הסכימו כי פסק הדין יינתן בהיעדרם.

המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים ותוודא קבלתו.

ניתן היום, ז' ניסן תשע"ז, 03 אפריל 2017, בהעדר הצדדים.